

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 151/2024
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Миролуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 278/23 од 09.08.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/23 од 30.10.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 278/23 од 09.08.2023. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/23 од 30.10.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 278/23 од 09.08.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела убијање и злостављање животиња из члана 269. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 месеца коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/23 од 30.10.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 278/23 од 09.08.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стефановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 1), 2) и 3) и из члана 441. став 1. и 4. ЗКП, а из образложења

произилази да је захтев поднет и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 1. (без ближег навођења законског основа) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП) и повреде члана 460. ЗКП, са предлогом да Врховни суд побиијане пресуде преиначи у целости у ослобађајуће и да окривљеном досуди трошкове.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да из списка предмета и првостепене пресуде произилази да су полицијски службеници критичном приликом извршили увиђај лица места и догађаја, сачинили извештај о форензичком прегледу лица места, да је окривљеном одузета кобила, да постоји извештај о прегледу и лечењу животиња, извештај Удружења ПИТ из Ниша, али из списка предмета произилази да претрес није извршен у складу са законом, јер не постоји наредба у смислу члана 155. ЗКП, нити су испуњени формални услови за претрес без наредбе из члана 158. ЗКП, а да се у потврди о привремено одузетим предметима позива на Закон о добробити животиња и Закон о инспекцијском надзору, па су наведени докази изведени супротно закону и на њима се не може заснивати пресуда.

Из списка предмета произилази да је МУП – ДП ПУ Лесковац, ПС Власотинце дана 25.05.2023. године, на основу члана 232. став 1. у вези члана 133. и 136. ЗКП сачинила записник о увиђају места догађаја под бројем КУ 24408/23 ДД216023/23 и у прилогу доставила извештај о форензичком прегледу листа места КТ 401-332/23 од 06.05.2023. године, као и да је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, Управа за ветерину, Одељење за ветеринске инспекције, Одсек ветеринарске инспекције Лесковац под бројем 270-323-1044/2023-05 од 08.05.2023. године донело решење којим је привремено одузета једна кобила без идентификационих ознака (микрочипа) власника – држаоца животиња АА из села ..., Општина ... ИД газдинства ... због нарушене добробити животиње и животне угрожености и одређено је да дејство мере из тачке 1. диспозитива тог решења траје све док се не створе услови за нормално држање животиња од стране држаоца АА, на основу члана 153. Закона о ветеринарству и члана 39. став 4. Закона о инспекцијском надзору, а да жалба изјављена на решење, не одлаже његово извршење.

По налажењу Врховног суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости окривљеног АА указује да је критичном приликом извршен претрес који није у складу са законом, јер нису испуњени услови из члана 155. ЗКП и 158. ЗКП, јер се у конкретном случају радило о увиђају, као доказној радњи, који је обављен у складу са чланом 133. и 136. ЗКП (увиђај места) – за коју доказну радњу није потребна наредба надлежног органа, па је овај доказ, као и докази који су проистекли из њега у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, док је у складу са Законом о ветеринарству и Законом о инспекцијском надзору, животиња одузета држаоцу животиња од стране

надлежног органа, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је исти поднет због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 460. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП (коју образлаже тако што указује да суд није правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности, чиме заправо указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП) и члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, а из образложења наведених повреда произилази да бранилац окривљеног оспорава чињенична утврђења у правноснажним одлукама – члан 440. ЗКП (ниједан сведок није потврдио којим су ударцима нанете повреде животињи, повреде нису идентификоване законитим вештачењем, нити је утврђен њихов настанак, нису као извесне утврђене битне чињенице на којима се заснива осуђујућа пресуда, а на основу изведених доказа се не може на несумњив начин утврдити да је окривљени извршио кривично дело).

Како наведене повреде не представљају законом прописане разлоге, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је поднети захтев у том делу оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9), 438. став 1. ЗКП без ближег навођења законског основа, као и да се пресуда не може заснивати на „незаконитом видео снимку“, без ближег навођења о ком видео снимку се ради и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП. Међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведене повреде закона састоје, то захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је Врховни суд, с обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентуална повреда закона састоји, будући да се у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**